

DROIT FINANCIER

Généralités – Diffusion d'information – Opérations financières à caractère public – Marchés financiers – Prospectus – Institutions et intermédiaires financiers – Emission publique – Transparence

Het koninklijk besluit van 26 september 2013 is uitgevaardigd ter uitvoering van de wet van 17 juli 2013 (BS 6 augustus 2013) die o.a. de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt (de "prospectuswet"), de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, de wet van 1 april 2007 op de openbare overnamebiedingen, de wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in emittenten waarvan aandelen zijn toegelaten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt en houdende diverse bepalingen (de "transparantiewet") en de wet van 3 augustus 2012 betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles en houdende diverse bepalingen, wijzigde. Het voormeld koninklijk besluit maakt vooreerst gebruik van de machtiging verleend in artikel 5, § 3/1 van de wet van 17 juli 2013 om een aantal aanpassingen door te voeren nodig voor de omzetting naar Belgisch recht van Richtlijn 2010/73/EU (Pb.L. 11 december 2010, afl. 327) en Richtlijn 2010/78/EU (Pb.L. 15 december 2010, afl. 331, de "Omnibus I"-richtlijn). Daarnaast strekt het koninklijk besluit ertoe de bepalingen van de Richtlijn 2010/73/EU die de Richtlijn 2004/109/EG (de "Transparantierichtlijn") wijzigen om te zetten alsook welbepaalde gedeelten van Richtlijn 2010/78/EU wanneer die sommige bepalingen van de MiFID-richtlijn en de Transparantierichtlijn wijzigingen.

Het voormeld koninklijk besluit wijzigt in deze context diverse koninklijke besluiten. Zo wordt in het koninklijk besluit van 26 september 2006 tot uitbreiding van het begrip gekwalificeerde belegger en het begrip institutionele belegger (BS 6 oktober 2006), het begrippenkader in overeenstemming gebracht met de bepalingen van de wet van 3 augustus 2012 en met het feit dat dit besluit niet meer van toepassing zal zijn voor wat de prospectusplicht *sensu stricto* betreft.

Daarnaast wordt in het koninklijk besluit van 27 april 2007 op de openbare overnamebiedingen het standpunt dat de doelvennootschap moet bekendmaken voor het bod inhoudelijk uitgebreid. Het bestuursorgaan van de doelvennootschap moet voortaan zijn visie geven op de opportuniteit voor de effectenhouders om de effecten in hun bezit over te dragen aan de bieder. Dit verleent de aandeelhouders een bijkomende aanwijzing wanneer zij moeten besluiten om hun effecten al dan niet in het bod in te brengen.

Verder wordt in het koninklijk besluit van 23 mei 2007

met betrekking tot de private privak (BS 12 juni 2007) de drempel van 50.000 EUR die is vastgesteld om te bepalen wie als particulier belegger kan worden gekwalificeerd, verhoogd tot 100.000 EUR. Een overgangsbepaling vermijdt dat die wijziging een impact heeft op de kwalificatie van de bestaande privaks op het moment van de inwerkingtreding van dit koninklijk besluit.

Tot slot wordt het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot omzetting van de MiFID-richtlijn gewijzigd teneinde ervoor te zorgen dat bepaalde informatie ter beschikking van de ESMA wordt gesteld. Naar aanleiding van de Belgische omzetting van de Transparantierichtlijn werden aan de emittenten van schuldinstrumenten verschillende verplichtingen opgelegd naargelang de nominale waarde per eenheid kleiner was dan 50.000 EUR dan wel gelijk aan of groter dan 50.000 EUR. Door Richtlijn 2010/73/EU is de drempel opgetrokken van 50.000 EUR naar 100.000 EUR. Het koninklijk besluit van 14 november 2007 wordt hieraan aangepast.

R.F. en E.W.

Circulaire FSMA/2012_01 van 11 januari 2012 met betrekking tot verplichtingen van op een gereglementeerde markt genoteerde emittenten (18 oktober 2013)

FSMA (AUTORITEIT VOOR FINANCIËLE DIENSTEN EN MARKTEN)

Overige

FSMA (L'AUTORITÉ DES SERVICES ET MARCHÉS FINANCIER)

Autres

De circulaire van de FSMA van 11 januari 2012 (voorheen Circulaire FMI/2007-02) over de verplichtingen van op een gereglementeerde markt genoteerde emittenten werd geactualiseerd teneinde de toepassing van de regelgeving te verduidelijken.

R.F.

Koninklijk besluit van 7 oktober 2013 tot goedkeuring van het reglement genomen in uitvoering van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme voor de handelaren in diamant geregistreerd onder toepassing van artikel 169, § 3 van de programmawet van 2 augustus 2002 (BS 24 oktober 2013, inwerkingtreding 3 november 2013)

FINANCIEEL RECHT

Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Blanchiment de capitaux

Met dit koninklijk besluit wordt voor de bij de Dienst Vergunningen van de Federale Overheidsdienst Econo-

mie, K.M.O., Middenstand en Energie geregistreerde diamanthandelaren een nieuw reglement goedgekeurd aangaande hun verplichtingen in het kader van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (BS 9 februari 2013). Het nieuwe reglement vervangt het vorige reglement van 2006 en bevat o.m. de regels inzake:

- de identificatie en verificatie ten aanzien van cliënten, leveranciers en hun lasthebbers en van de uiteindelijke begunstigen;
- de tussenkomst van derden bij de identificatie van de cliënten, de leveranciers en hun lasthebbers en de uiteindelijke begunstigen;
- de verscherpte klantenonderzoekmaatregelen en het cliëntacceptatiebeleid;
- de gegevensbewaring, bestendige waakzaamheid en actualisering;
- de interne organisatie van de diamanthandelaar; en
- de meldingsplicht aan de cel financiële informatieverwerking (CFI).

De geregistreerde diamanthandelaren moeten de nodige maatregelen nemen om binnen een redelijke termijn en uiterlijk één jaar volgend op de inwerkingtreding van het reglement zich aan te passen aan de doorgevoerde wijzigingen.

R.F.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haex*⁴

Wetgeving/Législation

Wet van 22 november 2013 tot wijziging van het Wetboek van Vennootschappen, wat de waarborgen van de schuldeisers bij een kapitaalverschikking betreft (BS 16 december 2013 inwerkingtreding 26 december 2013)

VENNOOTSCHAPPEN

Herstructurering

SOCIÉTÉS

Restructuration

Bepaalde operaties die het W.Venn. mogelijk maakt, kunnen het onderpand – of de samenstelling ervan – van de betrokken vennootschap uithollen. Het W.Venn. beschermt daarom schuldeisers in geval hun debiteur overgaat tot een reële kapitaalsvermindering, een fusie/splitsing of een inbreng/overdracht van een bedrijfstak

of algemeenheid. In zulk geval hebben schuldeisers wiens schuldvordering nog niet is vervallen, het recht om een zekerheid te eisen van de vennootschap-debiteur (zie art. 317, 426, 613, 684 en 766 W.Venn.). Schuldeisers wiens schuldvordering reeds zeker en opeisbaar is, kunnen zich beroepen op de hoofdelijke aansprakelijkheid van de verkrijgende vennootschappen betrokken bij de splitsing of de inbreng/overdracht van de bedrijfstak of algemeenheid (zie art. 686 en 767 W.Venn.).

Er bestaat echter onduidelijkheid in de rechtspraak en rechtsleer of voormelde bescherming ook geldt indien de betrokken schuldvordering voor de rechtbank wordt betwist door de vennootschap-debiteur. De discussie werd onlangs verscherpt doordat het Hof van Cassatie oordeelde dat een verbintenis die voortvloeit uit een voor hoger beroep vatbaar vonnis dat niet voorlopig uitvoerbaar verklaard is, niet kan worden aangemerkt als een zekere en opeisbare schuld en daarom geen aanleiding kan geven tot voormelde hoofdelijke aansprakelijkheid (zie samenvatting in *TBH* 2012, 97). Het lijkt logisch om als schuldeiser dan een zekerheid te vorderen voor de betwiste niet-opeisbare schuldvordering. Uit de praktijk blijkt echter dat rechtbanken zelden ingaan op verzoeken tot zekerheidsstelling voor betwiste schuldvorderingen, bijvoorbeeld omdat er twijfel bestaat over de vaststaande aard of wegens problemen met de kwantificeerbaarheid.

Om die reden wordt nu uitdrukkelijk aan het W.Venn. toegevoegd dat schuldeisers met een schuldvordering die reeds door de vennootschap-debiteur in rechte of via arbitrage wordt aangevochten vóór de algemene vergadering zich over de geplande kapitaalverschikking moet uitspreken, een zekerheid kunnen eisen van hun debiteur. Zulke schuldeisers zullen bovendien een beroep kunnen doen op voormeld principe van de hoofdelijke aansprakelijkheid. Weigert de vennootschap-debiteur om de gevraagde zekerheid te verstrekken, dan zal de rechter moeten oordelen over de schijn van recht waarover de schuldeiser van de betwiste schuldvordering beschikt.

Vereist is dat het geschil over de betrokken schuldvordering reeds werd aangevat vóór de geplande algemene vergadering die zich over de kapitaalverschikking moet uitspreken. Althans lijkt vereist dat er reeds een inleidingszitting dan wel installatievergadering heeft plaatsgevonden. Hoe deze voorwaarde moet worden toegepast in geval van een inbreng of overdracht van een bedrijfstak, waarbij niet steeds een algemene vergadering vereist is, is niet helemaal duidelijk. Het valt ten slotte nog te noteren dat in geval van kapitaalsvermindering de nieuwe bescherming enkel wordt ingevoerd in de NV.

⁴ Advocaat te Brussel.